

XV.

Betyænkning

over

L. 17

Forslag til Lov, hvorved § 14 i Loven af 14de April 1852 ophæves.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg.)

Forslagets Hensigt er: Besparelse for Statskassen og Lettelse for Amtstændecommissionerne, saa at disse ikke behyrdes med unyttigt Arbejde.

Udvalget maa erkjende, at § 14 i Loven af 14de April 1852, der gaaer ud paa, at Amtstændecommissionerne for Statskassens Regning ved Kjendelse skulle fastsætte Bederlaget for de Tjender, der eies af vedkommende Dder, og altsaa for Granskningens Skyld maae anstille vidtløftige Undersøgelser, vil medføre betydelige Befosninger og trættende Arbejder for Commissionerne, navnlig i de Amter, hvor der næsten i hvert Sogn findes Dder, der selv eie en eller anden Tjende. Dette maatte man imidlertid see bort fra, saafremt disse Udgifter og Arbejder kunde anses for nødvendige til Sagens hensigtsmæssige Ordning. Men, da det ikke for vedkommende Dder, der er Eier tillige, kan være af nogen som helst Bigtighed at faae Tjenden ansat med al den Nødtigtighed, som see kan ved en paa Granskning grundet Kjendelse, hvortmod det for ham maa være fuldkommen tilfredsstillende, at den Tjende, han selv eier, ansættes til dens omtrentlige Værdi, maa Udvalget finde, at Statskassen ikke bør bære saa betydelige Udgifter eller Commissionerne paalægges saa besværlige Arbejder for en overflødig Nødtigtighed i Ordningen af dette Forhold. Maa see vilde man reise Indvending herimod, hentet fra Hensynet til Kirkens Interesser; men ligesom disse i de fleste Tilfælde ville være aldeles

betryggebe ved, at de omhandlede Tjender ansættes lige med dem, der for samme Matriculnummer ere fastsatte enten ved Kjendelse eller ved confirmeret mindelig Overeenskomst, saaledes ville de i mere særegne Tilfælde have al ønskelig Betryggelse i Commissionernes Skjon.

Da denne Betragtning ikke finder sit fulde Udtryk i Forslagsstillerens Udkast, har saavel han som Udvalgets øvrige Medlemmer været enige i at foreslaae Lovforslaget affattet saaledes:

Forslag til Lov

hvorved

§ 14 i Loven af 14de April 1852 forandres.

Bederlaget for den Korntjende, der eies af vedkommende Dder, bliver i de Tilfælde, hvor Amtstændecommissionens Virksomhed udtræves, for at faae Bederlaget for noget af de tvende andre Tjender bestemt, at ansætte til samme Størrelse som dette. Men i de Tilfælde, hvor Commissionens Mellemkomst i fornævnte Dder med ikke udtræves, bliver Bederlaget for den Dderne tilhørende Tjende at ansætte til samme Beløb, som er bestemt for hver af de andre Tjender, og, hvor dette er af ulige Størrelse eller findes at være uforholdsmæssig høit eller lavt, at ansætte ved Commissionens Skjon.

Omfostringerne ved disse Forretninger udredes med deres fulde Beløb af Statskassen efter Foranstaltning af Indenrigsministeren.

Aggaard.

C. A. Hansen,
Drsfører.

Nørgaard.